

Plus Theaterrecensie

Recensie Weiblicher Akt 12: wat de vrouw wil, dat houdt Discordia graag tegen het licht

In het 12de deel van de *Weiblicher Akt*-reeks werpt Maatschappij Discordia een net van perspectieven uit over het werk en de theorieën van Sigmund Freud (1856-1939).

[Elise van Dam](#) 18 februari 2023, 13:19

In *Weiblicher Akt 12* ontspint zich een gesprek dat steeds een andere vorm aanneemt.

BEELD SOFIE KNIJFF

Het werk van Maatschappij Discordia gaat altijd over perspectieven. Kijk alleen al hoe de acteurs zich over het toneel bewegen. Soms resoluut, soms weifelend nemen ze een andere positie in op het speelvlak. Alsof ze steeds vanuit een andere hoek naar elkaar kijken, elkaars woorden wegen, elkaars gedachten proeven. Of letterlijk vanuit verschillende kanten naar hetzelfde kijken.

Na onder meer Iokaste, Marguerite Duras en Elfriede Jelinek draait het alweer 12de deel van de *Weiblicher Akt*-reeks om een man die zich, na dertig jaar lang te hebben getracht de psyche van

vrouwen te doorgronden, wanhopig afvraagt: *Was will das Weib?* Maar meer dan het centrum is Sigmund Freud een vertrekpunt in *Brief aan Freud*. Een aanzet voor Miranda Prein en Maureen Teeuwen om niet zozeer een antwoord op die vraag te formuleren, maar de vraag zelf tegen het licht te houden.

Tussen een weefgetouw en sofa ontspint zich een gesprek tussen de twee, dat steeds een andere vorm aanneemt. Soms vraaggesprek, soms twistgesprek. Soms monoloog, soms dialoog. Op de Discordia kenmerkende meanderende manier worden schijnbaar terloops onderwerpen en vraagstukken aangeraakt. Kun je jezelf verklaren door in jezelf te graven of leren we onszelf juist kennen door naar anderen te kijken? Zoeken we te veel naar oorzaken in onze jeugd of juist te weinig?

Van de mythologie tot Harvey Weinstein

Alsof ze een net van perspectieven uitwerpen over hun onderwerpen, putten Prein en Teeuwen daarbij uit een veelheid aan bronnen en invalshoeken. Van de Griekse mythologie tot filmproducent [Harvey Weinstein](#). Van casussen van Freud, die Jan Joris Lamers aandraagt vanachter een tafeltje aan de zijkant, tot zichzelf.

Of het een goed gesprek is? Ook dat is een kwestie van perspectief. Voor mij miste er net een zwaartepunt om het geheel bijeen te houden, maar de ruimte die Discordia toch steeds weer weet te openen in het denken, is altijd een genot.

Weiblicher Akt 12: Brief aan Freud

Maatschappij Discordia

Gezien 17/2 Frascati

Te zien aldaar t/m 25/2